

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בכורות-כל פסולי המוקדשים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שלשה מפירין את הנדר במקום שאין חכם - לאפוקי מדרבי יהודה												■
הפרת נדרים בג' דתניא: [ת"ק]												■
אחד מהם חכם ר' יהודה:												■
במקום שאין חכם, כגון מאן?												^
כגון אנא. רב נחמן:												!
אחד מהם חכם ר' יהודה:												■
מכלל דהנך כל דהו? מכלל דהנך כל דהו?												ז
דמסתברי ליה וסבר. רבינא:												!
אפילו יש שם כ"ג כו'. רבי יוסי:												■
אין הלכה כרבי יוסי. רב חננאל אמר רב:												■
פשיטא יחיד ורבים הלכה כרבים												ז
מהו דתימא: נמוקו עמו, קמ"ל. מהו דתימא: נמוקו עמו, קמ"ל.												!
תפשוט מהא דהך קמייתא משמיה דשמואל איתמר, דאי משמיה דרב - תרתי למה לי?												ז
חדא מכלל דחבירתה איתמר. חדא מכלל דחבירתה איתמר.												!
השוחט את הבכור ונודע שלא הראהו - מה שאכלו אכלו ויחזיר להם הדמים, ומה שלא אכלו הבשר יקבר, ויחזיר את הדמים												■
וכן השוחט את הפרה ומכרה, ונודע שהיא טרפה - מה שאכלו אכלו, ומה שלא אכלו - הם יחזירו לו את הבשר, והוא יחזיר להם את הדמים.												■
מכרהו לעובד כוכבים או הטילוהו לכלבים - ישלמו דמי טרפה. מכרהו לעובד כוכבים או הטילוהו לכלבים - ישלמו דמי טרפה.												■
המוכר בשר לחבירו - ונמצא בשר בכור, פירות - ונמצא טבלים, יין ונמצא יין נסך - מה שאכלו אכלו ויחזיר להם את הדמים	ת"ר: [ת"ק]											■
דברים שהנפש קצה בהן - יחזיר להן את הדמים, ושאין הנפש קצה בהם - ינכה להם את הדמים	ר' שמעון בן אלעזר:											■
ואלו הן דברים שהנפש קצה בהן: נבילות וטריפות שקצים ורמשים												■
ואלו הן דברים שאין הנפש קצה בהן: בכורות טבלים ויין נסך.												■
בכור - ולימא ליה מאי אפסדתך?												ז
לא צריכא, כגון דזבין ליה ממקום מומא, דא"ל אי לאו דאכלת הוה מחזינא ליה ושרי ניהליה כרבי יהודה.												!
טבלים - הוה מתקיננא להו ואכלנא להו												!
יין נסך - על ידי תערובת וכרשב"ג												!
יין נסך שנפל לבור - כולו אסור בהנאה	דתנן: [ת"ק]											■
ימכר כולו לעובדי כוכבים חוץ מדמי י"ג שבו. רבן שמעון בן גמליאל:												■
הדרן עלך כל פסולי המוקדשין												○

בכורות-על אלו מומין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
על אלו מומין שוחטין את הבכור:											■	לז.
נפגמה אזנו מן החסחוס, אבל לא העור.											◇	לז.
נסדקה, אעפ"י שלא חסרה.											◇	לז.
ניקבה מלא כרשינה, או שיבשה.											◇	לז.
איוהו יבשה כל שתנקב ואינה מוציאה טיפת דם	[ת"ק]										◇	לז.
יבשה שתהא נפרכת.	ר' יוסי בן המשולם:										◇	לז.
אמאי? (דברים ט"ו) פסח ועור כתיב											⚡	לז.
כתיב נמי (דברים ט"ו) כי יהיה בו מום											!	לז.
ואימא כי יהיה בו מום - כלל, פסח או עור - פרט, כלל ופרט - אין בכלל אלא מה שבפרט, פסח ועור - אין, מידי אחרת - לא											⚡	לז.
(דברים ט"ו) כל מום רע חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש - מומין שבגלוי ואינן חוזרין, אף כל - מומין שבגלוי ואינן חוזרין.											!	לז.
ואימא: מה הפרט מפורש - מומין שבגלוי ובטל ממלאכתו ואינו חוזר, אף כל - מומין שבגלוי, ובטל ממלאכתו, ואינו חוזר											⚡	לז.
נפגמה אזנו מן החסחוס ולא מן העור?	אלמה תנן:										⚡	לז.
כל מום רע - ריבויא הוא											!	לז.
אי הכי, מומין שבסתר נמי											⚡	לז.
חוטין החיצונות שנפגמו והפנימיות שנעקרו נעקרו - אין, נפגמו ונגממו - לא	אלמה תנן:										⚡	לז.
בעינא מום רע - וליכא											!	לז:
אי הכי, מום עובר נמי											⚡	לז:
ולא מן העור?	אלמה תנן:										⚡	לז:
מום עובר סברא הוא: השתא מיפרק לא פרקינן עלויה - משחט שחטינן עלויה?											!	לז:
(ויקרא כ"ז) ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן לה' - בבעלי מומין הכתוב מדבר	דתניא:										!	לז:
אתה אומר בבעלי מומין שנפדו הכתוב מדבר, או אינו אלא בבהמה טמאה ממש?											⚡	לז:
כשהוא אומר ואם בבהמה הטמאה - הרי בהמה טמאה אמור, הא מה אני מקיים אשר לא יקריבו ממנה - הוי אומר זה בעלי מומין שנפדו											!	לז:
יכול יפדו על מום עובר											⚡	לז:
ת"ל אשר לא יקריבו ממנה קרבן לה' - מי שאינה קריבה כל עיקר, יצתה זו שאינה קריבה היום אלא למחר.											!	לז:
איבעית אימא: א"כ, פסח ועור למה לי?											!	לז:
נסדקה אע"פ שלא חסרה.											■	לז:
הסדק כל שהוא, הפגימה - בין בידי אדם בין בידי שמים	ת"ר:										■	לז:
מכלל דסדק בידי שמים לא											⚡	לז:
אלא: סדק ופגימה - בין בידי שמים בין בידי אדם וכמה שיעור פגימה - כדי שתתגורר בה ציפורן.											!	לז:
נקבה מלא וכו'.											■	לז:
כמה נקיבת האוון - מלא כרשינה	ת"ר: [ת"ק]										◇	לז:

לז:	◊	■	◊						ר' יוסי בר' יהודה:	בכעדשה.
לז:	<	■	◊						[ת"ק]	ואיזו היא יבשה שאם תינקב ואינה מוציאה טיפת דם
לז:	<	■	◊						ר' יוסי בן המשולם:	יבשה כדי שתהא נפרכת.
לז:	◊	■							תנא:	קרובין דבריהן להיות שוין.
לז:				^						דבריהן דמאן?
לז:				!						אילימא דתנא קמא ור' יוסי בן המשולם
לז:				ז						טובא איכא
לז:	◊			!						אלא דתנא קמא ור' יוסי בר' יהודה.
לז:				ז						כעדשה אין, בציר מכעדשה לא?
לז:	◊	■	◊	ז					ורמינהי: [ר' יוסי בר' יהודה]	(דברים ט"ו) מרצע - אין לי אלא מרצע, מנין לרבות הסול והסירה והמחט והמקדה והמכתב - ת"ל: (דברים ט"ו) ולקחת - כל דבר שנלקח ביד, דברי ר' יוסי בר' יהודה
לז:				■	■	■	■		רבי:	מרצע מה מרצע מיוחד של מתכת, אף כל - של מתכת
לז:				■	■	■	■		וקתני סיפא, א"ר יודן ברבי היה דורש:	כשהן רוצעין - אין רוצעין אלא במילת
לז:				■	■	■	■		חכמים:	אין עבד עברי כהן נרצע, מפני שנעשה בעל מום וא"ת במילת היו רוצעין, היאך עבד כהן נעשה בעל מום? הא אין רוצעין אלא בגובה של אונן.
לז:	◊			!					רב חנא בר קטינא:	לא קשיא, כאן - לשחוט, כאן - לפסול.
לז:				^						מאי כרשינה?
לז:				!					רב שרביא:	הינדא.
לז:	◊			^					בעא מיניה רב הושעיא מרב הונא רבה:	כרשינה הנכנסת ויוצאה, או כרשינה העומדת?
לז:	◊			!					אמר לו: [רב הונא רבה]	זו לא שמעתי, כיצא בה שמעתי
לז:				!	■	■	■		דתנן: [ב"ש]	השדרה והגולגולת שחסרו, כמה חסרון בשדרה ולא יהא מטמא באהל? בש"א: שתי חוליות
לז:				!	■	■	■		ב"ה:	חוליא אחת
לז:	◊			!	■	■	■		[ב"ש]	ובגולגולת, ב"ש אומרים: כמלא מקדח
לז:	◊			!	■	■	■		ב"ה:	כדי שינטל מן החי וימות.
לז:				!	^				יתיב רב חסדא וקמיבעיא ליה:	כדי שינטל מן החי וכמה?
לז:	◊			!	!				רב תחליפא בר אבדימי, הכי אמר שמואל:	כסלע
לז:				!	■				ואיתמר, רב ספרא:	שמעתתא א"ל
לז:				!	■				רב שמואל בר יהודה:	מתניתא א"ל.
לז:				!	◊					וסימניך: תני רב שמואל בר יהודה.
לז:	◊			!	ז				וא"ל: [רב חסדא]	א"כ, עשיתה דברי ב"ש ודברי ב"ה אחד
לז:	◊			!	■	■			דתנן: [ת"ק]	מאור שלא נעשה בידי אדם - שיעורו מלא אגרוף גדול, והוא אגרופו של בן אבטיח
לז:				!	■	■			ר' יוסי:	וישנו כראש גדול של אדם.
לז:	◊			!	■	■				עשה בידי אדם - שיעורו כמלא מקדח גדול של לשכה, שהוא כפונדיון של האיטלקי, וכסלע נירונית, וישנו כמלא נקב של עול